

Sw. Wincenty a Paulo

Pochodził z rodziny wieśniaczej prowincji Gaskonii w południowej Francji. Pierwsze nauki pobierał w szkole Franciszkanów w Dax, następnie poszedł na studia teologii do Saragossy i Tuluz, by w 1600 r., mając lat 24, przyjąć święcenia kapłańskie. Jako młody kapłan wpadł w ręce korsarzy i został sprzedany jako niewolnik do Tunisu. Wtedy to wśród męczarni z woli zbudził się w nim ów duch apostołstwa, którym się później tak bardzo o

wslawił. Nawrócił pana swojego, który był ochrzczonym ale dla korzyści ziemskich wiarę swoją był porzucił. Z nim razem powrócił do Francji. W Paryżu królowa Małgorzata zrobiła go swoim jałmużnikiem. Urząd ten dał świętemu mężowi sposobność do zaopiekowania się ubogimi. Był przez kilka lat wychowawcą w możnej rodzinie książąt Gondich, ale wśród świetnego otoczenia nie zapomniał nigdy o biednych, któ-

rzy byli mu najmiłszymi braćmi. W domu Gondich nawiązał liczne znajomości z przedstawicielami arystokracji, którzy cenili wysoko jego bezinteresowność i pogardę dla ziemskich zysków. Król

Ludwik XIII zamianował go jałmużnikiem generalnym dla galii, na których przebywali zbродniarze. Św. Wincenty był prawdziwym ojcem dla tych wyrzutków społeczeństwa, którymi wszyscy gardzili, i dusze ich skierowywał ku Bogu.

Wpływ świętego na

dworze królewskim wzrastał się coraz bardziej. Głos jego był decydujący przy nominacjach biskupów. Św. Wincenty byłby więc mógł odgrywać wielką rolę dyplomatyczną, lecz serce jego lgnęło zawsze do ubogich i opuszczonych. Założył cały szereg instytucji dobroczynnych, a gdy wskutek ustawicznych wojen a zwłaszcza wojny domowej Francję nawiedziła straszna klęska głodowa, zakłady jego żywiły ubogich.

Ryngraf, godło Sodalicyj marjańskich w Polsce

Dawniej ryngrafi nosili polscy rycerze na pierśsiach.